

1843-09-24

AFSENDER

Wilhelmine Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Weibye

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Mappe 10 nr. 21

DOKUMENTINDHOLD

Wilhelmine Skovgaard skriver at hun har affundet sig med sin skæbne om at leve i Veiby sammen med moderen, men nævner at København trækker i hende, dog ikke med den samme iver som tidligere.

TRANSSKRIFTION

Til Hr. P C Skovgaard
Kjøbenhavn

Veibye d. 24de September 1843

Kjære Peter!

Først maa Du modtage min inderligste Tak saavel for din kjærlige Lykønskning til min fødselsdag, som for den nydelige skrivemappe, der fulgte med samme, og som har fornøiet mig meget. Dernæst takker jeg dig kjære Peter for hele dit rare Brev vis vigtigste Indhold jeg vil forsøge at besvare.

Den Mening Du ytrer, at Ophold i Kjøbenhavn ei vilde behage Moder, da troer jeg den i nogle Henseender kan være rigtig, endskjønt Livet i Kjøbenhavn sikkert vilde skjænke Moder mange Behageligheder som hun nu sletikke kjænder til. At den samme Mening kunde gjælde mig, tør jeg ikke sige dig Noget imod, thi jeg indser tydeligt der kunde møde mig mange Bekymringer i Kjøbenhavn, som jeg nu aldeles ikke kjænder til, men ikke destomindre nærer jeg den samme Kjærlighed til Kjøbenhavn som forhen, skjøndt i en mere tilbage trængt Skikkelse. Den urolige Iver hvormed jeg ønskede at komme fra Veibye, behersker mig ikke mere, efter den bestemte afgjørelse af vore skjæbner, thi jeg indsaa Nødvendigheden af at jeg befliittede mig paa mere Kjærlighed og Interesse for mit Hjem, dersom jeg skulde blive omgængelig for Andre, og selv

●2●

skulde være tilfreds, tillige bestræber jeg mig for at være saa virksom som mulig, og at gavne med Raad og Daad saa Meget jeg kan (jeg har allerede erfaret de gode Følger af disse Forholdsregler) thi jeg er mere fornøiet og tilfreds end det i lang Tid har været Tilfældet. See dette kjære Peter er mine Forsætter og Bestræbelser for Fremtiden, det er vel Noget man i Almindelighed ikke fortæller til Andre, jeg havde ei heller gjort det dersom jeg ikke vidste du troede jeg var forknyt og bedrøvet, og dette kunde jeg ikke lide du skulde tænke naar det virkelig ikke var Tilfældet.

Det glædede mig meget Aldt det du fortalte mig om dine Stykkers Fremgang og hvad de skulde forestille thi jeg seer der af at du gode Peter har lagt Mærke til hvor megen Interesse jeg føler for Aldt Sligt, endskjønt jeg nok ved, jeg ikke forstaar mig Noget derpaa.

Nu længes vi meget efter at høre Fortællingen om dit Besøg hos Lene, men det maa du skrive til Moder: thi det har bedrøvet hende meget at du ikke har tilskrevet hende siden du tog fra Veiby.

I denne Tid har jeg begyndt at skrive Stiel som Hr. Jensen efterser, det interesserer mig allerede meget; tji ved hans Forklaringer vises der mig bestemte Regler, som jeg aldrig før har haft nogen Ide om, og jeg nærer det Haab at dersom jeg bruger denne Vinter godt, jeg da skal kunde skrive ordentligt.

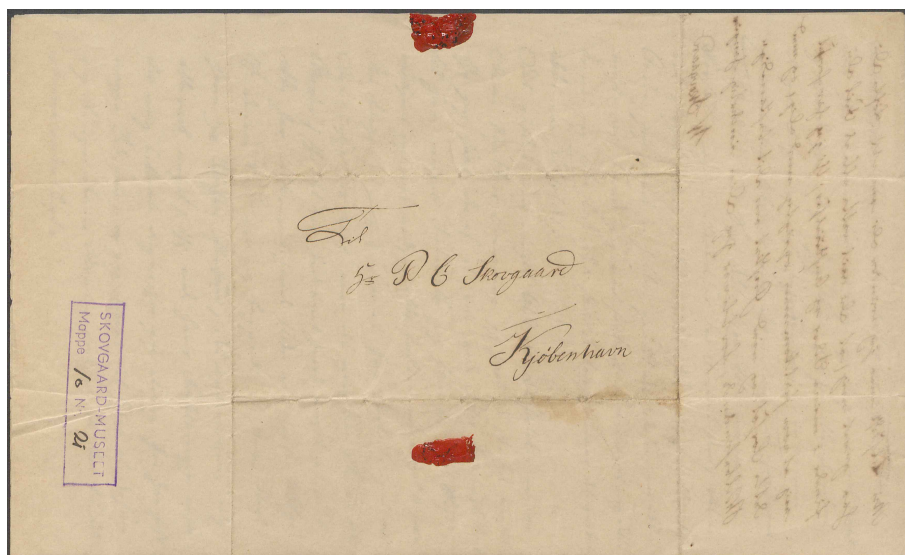
●3●

Nu til sidst maa jeg erindre dig om det Løfte du har givet mig, at du vil rette alle de Feil du finder i mine Ider og Anskuelser; thi jeg har foresat mig at være fulkommen oprigtig mod dig, og med dette Forsæt og med Ønsket om dit bestandige Velbefindende, forbliver jeg din inderlig hengivne

W Skovgaard

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Middag af 24de September 1743

Kjære Peter!

Født mig den onsdag mig underlygte Tak særskilt for den
kjærlige Lykkønsning til min Sidskole og som for
den sødelige Skrivningen, der fulgte med samme,
og som gav fornødt mig meget. Ommeft takker
jeg dig kjære Peter for alle det var Brev mig om
høsten Indførelse jeg vil foretage at besøge.
Den Mening der gik om, at Lykkønsning i Kjøbenhavn
er vilde besøge Møder, da hvor jeg du i nogle år
forinden kan være rigtig, unyttig og Lind
Kjøbenhavn fik det vilde Kjøbenhavn Møder mange
Bilagstiftede som som min plukke Kjøbenhavn til.
At den samme Mening kiendte gjaldt mig,
hvor jeg ikke sig dig noget imod; thi jeg indfær
tydeligt du kiendte mig mange Betydning
og i Kjøbenhavn, som jeg min alder ikke Kjøbenhavn
til, men ikke afkommer mere jeg den samme
Kjøbenhavn til Kjøbenhavn som Søren, Kjøbenhavn i en
mere tilbage troget Skikkelse. Den indvise
Den fornuft jeg indfær at samme for Kjøbenhavn,
besøgte mig ikke mere, efter den bestemte
afgjorte af vores Kjøbenhavn; thi jeg indfær Møderne
ulykkelig af at jeg bestemt mig yde som
Kjøbenhavn og Indvise for mit hjem, iderom
jeg skikket hans omgang for Kjøbenhavn og alle

Skildet som tilføede, tillige bestræber jeg mig for at
nære saa nielken som mulig, og at gennemmel Raad
og Raad saa meget jeg kan, jeg ser allenek uford
et god delge af disse Tilføedinger. I jeg er mere
formind og tilføede med det i lang Tid for med
Tilføedt. Den alle Gode Peter er mine
Tilføet og Bestræber for Fremtiden, det er
med meget mere i Almindelighed ikke foretaget det
Andet, jeg fandt i felter gjort det end som jeg ikke
niedte alle kendt jeg var foretaget og bedrøvet, og alle
kendt jeg ikke lidt det Skildet kendt naar det vist
ikke var Tilføedt.

Det glæder mig meget Allet det der fortalte mig om
Din Nydelser Fremgang og fandt det Skildet foretaget
I jeg saa det af at den gode Peter for lang Tid
det saa meget end som jeg ikke for Allet Skild,
endstjend jeg nok ved, jeg ikke foretaget mig meget end som.
Den langere vi meget efter at gøre Endeligheden om
Din Besøg for den, men det var alle Skildet det
Andet i I det for bedrøvet fandt meget at alle
ikke for tilføet fandt det alle tog for Willige.
I den Tid for jeg byggede at Skildet Skild
saa 52 Tjenen efter, det end som mig
allenek meget i I med den Endeligheden mig
det mig end som Skildet, jeg end som for den selv
nære Tid om, og jeg end som det end som at end som
jeg bringer den Skildet god, jeg det Skildet kendt
Skildet end som.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Min Fødsel maa jeg erindres der om alle Løfter der
jaa giv mig, at der end vilke alle de Bredt der
finde i mine Tider og Anstændig; Udi jeg har forfuld
mig at som firkommen oprigtig mod alle, og med
dette Løfte og min Fødsel om det byttende
Mødbefindende, for bliver jeg den mindeligst
W. Skougard